25 פברואר, 2009

עבור

פרופ' רבאו

גב' ורד זילברברג

לפני כשלושה חודשים נתקלנו בבעיות בריאותיות אצל בני ערן פרחי.

לאחר אין ספור בדיקות ותלאות הגענו לידיך הנאמנות.

ראשית עלי לציין שהיחס האנושי והנעים שקבלנו ממך היה לא פחות חשוב

מאשר האינפורמציה הרפואית שמסרת לנו. יש לציין שמדובר בנער בן 19

ששירת שנה בצבא בהתחלה בקורס טייס ואחר כך בקורס חובלים

נער בעל פוטנציאל גבוה שמאוד הצליח במה שעשה שפתאום מצא את עצמו

נזרק משורות צה"ל ומתמודד עם בעיות בריאות לא פשוטות, עם המחשבה

מה קורה הלאה ואין מתבגרים. לא נעים להרגיש פתאום לא רצוי כשהיית בטופ.

אני בעצם כותבת כדי לציין ראשית את היחס החם והנעים שקבלנו

אצל הבנות במזכירות. יחס חביב שראוי להערכה.

עוד ברצוני לציין לשבח את יחסה של גב' רחל עפרון בטיפול

חם ולבבי שלא מוצאים היום במחוזותינו . רחל גילתה כלפים לא יחס

של מזכירה ופציינט אלא יחס של אמא לבן. כל כך נוגעת ללב העזרה

שהיא תרמה לנו . הגענו אליה מבולבלים לחלוטין כשאין לנו מושג

מי ומה צריך לעשות , והיא ברוח של חמלה אנושית מדהימה טיפלה

עבורנו בכל הנושא הכספי דרך משרד הביטחון ודרך קופת החולים.

לאחר שהגענו לאסותא דאגה לבוא לבקר במהלך הניתוח, מיד לאחריו

ובכל יום במשך כל עשרת הימים ששהינו שם.

כל אדם באשר הוא אינו יודע את אשר צופן בחובו העתיד ואפילו לו היום שלמחרת ,

אבל כאשר נקלעים לכאלה מצבים מחמם את הלב לקבל כזה יחס שמשאיר

אותנו המשפחה עם הרגשה שאנו לא לבד בסיפור הקשה הזה.

ועל כך פרופ' רבאו לך אנו מודים.

משפחת פרחי